

Ensimmäinen olut

Ensimmäisessä työpaikassani kuusitoistavuotiaana olin työkalu-osastolla viilarin oppipoikana. Sinä kesänä olin seurailut miehien valmistautumista viikonlopunviettoon jo muutaman viikon ajan. Aina lauantaina työpäivän päätyttyä kello kahden aikaan suurin osa miehistä suuntasi suoraan viinakauppaan.

Yhtenä kesäisenä lauantaina kiertelin ja kaartelin pitkin päivää viilari Väiskin ympärillä ja taisin vähän mielistelläkin häntä. Kello lähestyi uhkaavasti jo kahta ja Väiskin mennessä yksin käsienpesupaikalle katsoin tilaisuuteni tulleen. Suuntasin kulkuni pesupaikalle hänen viereensä ja pelokkaana esitin pyyntöni. Väiski katseli minua kulmiensa alta ja pienen hiljaisuuden jälkeen sanoi asian järjestyvän. ”Mitä merkkiä olit ajatellut” kysyi Väiski. No en minä olutmerkeistä mitään tiennyt, joten sanoin ottavani samaa mitä hän itsekkin juo. ”Joo minä ostan yleensä Lahren sinistä, se on sitä exporttia ja on muuten mahtavan makuista” sanoi Väiski. Pesualtaan vieressä sovittiin, että hän hakee viinakaupasta elämäni ensimmäiset oluet ja tuo ne minulle firman portille. Jännittyneenä jäin odottamaan lastin saapumista. Jonkin ajan kuluttua Väiski kaarsi pyörällään sovittuun paikkaan ja antoi minulle viisi olutta sanoen samalla ”Muista sitten ettet sano isällesi kuka oluet on tuonut”. Tämän sanottuaan hän kaarsi pyörineen kotiaan kohti pullojen kilistessä pyörän ohjaustangossa.

Jostain kumman syystä sain päähäni, ettei oluita voi juoda suoraan pullosta, vaan tunnelmaa pitää nostaa kunnollisella olutlasilla. Niinpä suuntasin kulkuni paikalliseen tavarataloon tarkastelemaan tarjolla olevia laseja. Lopulta päädyin ohutseinämäiseen korkeaan Iittalan lasiin, jossa minuun teki erityisen vaikutuksen

sen punainen logo. Viimeisillä rahoillani ostin tämän hienon lasin ja suuntasin kulkuni kotiini. Ilman suurempaa ujostelua esittelin hankintani ja ihmettelyn saattelemana vein oluet kellariin kylmenemään. Äitini joka on aina ollut täysin raitis, siunaili miten nuoren pojan pitää ostaa olutta ja seurata isänsä jalanjalkia. Saarnasta huolimatta tunsin itseni kokeneeksi työmieheksi, sillä olinhan jo töissäkin, niin ja oluetkin olin hankkinut omilla rahoillani.

Sauna lämpeni ja kärsimättömänä odotin sen valmistumista. Lopulta, iäisyydeltä tuntuvan ajan jälkeen, menin isäni kanssa saunaan ja tarjosin hänelle yhden oluen. Voi sitä vastan pauketta, kun kaksi ”isoa” miestä kylvetti toisiaan. Pienen vilvoittelun ja pukeutumisen jälkeen vetäydyin omaan huoneeseeni hieno lasi ja kylmä avattu olutpullo mukana.

Istuin huoneen ainoaan tuoliin ja kaadoin vaahtoavaa olutta lasiin peilaten sitä samalla valoa vasten. Iittalan lasin kirkkaus, vaahtoava ruskea läpikuultava olut näytti houkuttelevalta. Varovasti kaasoin olutta suuhuni ja annoin sen valua hitaasti alas kurkustani. Ensimmäinen reaktioni oli suuri pettymys. Kirkas vaahtoava paljon lupaava olut maistoi pahalta ja karvaalta. Peilailin olutta uudelleen valoa vasten ja hienossa lasissa se tuntui kuitenkin hyvin houkuttavalta. Katselin olutpullon etiketin tekstejä ja erityisesti Export teksti iski minuun. Mieleen tuli kaukaiset satamat ja miten Lahden Exporttia puretaan laivoista kuljetettavaksi sataman hämäriin kuppiloihin. Pienen totuttelu jälkeen sain ensimmäisen pullon juotua ja tunsin miten humala hiipi kehooni. Hyvän olon tunteen kasvaessa päätin hakea toisen pullon kellarista. Odotuksista huolimatta olut ei maistunut mitenkään erityiseltä.

Illan aikana kävin pesemässä lasini ja laitoin sen huoneeni hyllyyn paraati paikalle.